

ved Dyrskuet, men dette vil som oftest falde vanskeligt, og i mange Tilfælde ikke blive muligt, hvis det Forslag, som her er stillet af den ærede Rigsdagsmand, bliver antaget; thi det er klart, at Dyrskuerne ikke ville blive afholdte i den Orden, at Landstutmesteren kan være tilstede, naar Landboforeningerne aldeles ikke behøve at pleie nogen Conference med ham i saa Henseende. Jeg skal endnu engang, for ikke at misforstaaes, tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er aldeles ikke af den Grund, at jeg stemmer mod Forslaget, at Landstutmesteren ikke faaer Stemme ved Præmieuddelingen; thi dette har jeg, som sagt, ikke Noget imod, og vilde gjerne, saafremt det stod særskilt, stemme for.

L. Scholer: Den sidste ærede Taler meente, at det skulde være særdeles nødvendigt, at Landstutmesteren var tilstede, saavidt muligt; ja, saavidt muligt, det ville Landboforeningerne ogsaa ønske, men, naar Landboforeningerne skulle opstaa deres Dyrskuer, indtil de have faaet Esterreining fra Landstutmesteren om, at han kan være tilstede — thi det er jo umuligt for Landstutmesteren at møde ved alle Dyrskuer, — saa vil det sandelig staae sig slet og vistnok faae en daarlig Fremgang med Hesteavlens Forbedring, med mindre der kunde vælges kyndige Mænd i Districtet, der kunde optræde i Commissionen, naar Landstutmesteren ikke kunde være tilstede. Jeg troer derfor, at det vil være hensigtsmæssigt, om mit Forslag vedtages saaledes, som det foreligger.

Lehmann: Jeg vil blot oplyse den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Bliren-Binecke) om, at det aabenbart maa være en Misforstaaelse, dersom han troer, at disse Penge skulle være Præmier for landoekonomiske Foreningers Drettelse, thi hverken Lovudkastet eller de Forslag, som iøvrigt ere stilled, gaar i mindste Maade ud paa, at de, saa-

snart de melde, at de ere oprettede, kunne gjøre med disse Penge, hvad de ville, men de kunne kun anvende dem til det ene Diemed, nemlig til Præmie for Dyravlens Fremme, og det er saaledes ganske vist ikke de landoekonomiske Foreninger, men netop selve Huusdyravlen, de komme tilgode, og det under Forhold, hvor det bliver dobbelt klart, thi Foreningerne faae kun disse Penge, naar de selv give ligesaa Meget. Staten giver altsaa ikke Noget til de landoekonomiske Foreninger, men giver det Dobbelte af hvad de selv give til Huusdyravlens Fremme, det er kun Fordelingen, som er overladt til disse landoekonomiske Foreninger, og det var den ærede Rigsdagsmands anden Anse; men jeg troer, at det er en meget væsentlig Fordeel ved dette Lovforslag, og det er jo indlysende nok, selv for Dem, der ikke er meget inde i den nyere Historie i den Retning, at netop Statens for stærke Indgriben i den Henseende, i mange Stykker har virket forstyrrende, navnlig ved den Omskiftning af Principer, der er indkommen ved Forandring i de ledende Mænd, og det er da vistnok aldeles hensigtsmæssigt at overlade denne Sag, hvori der findes saa grumme mange Saghyndige i Landet, og deriblandt Folk, der vistnok ere ligesaa saghyndige som de, Regjeringen kan opstille, til disse Mænd, for at de kunne gjøre deres Anskuelse gjældende. Naar det, som jeg antager, ogsaa vil føre til, at, naar i forskellige Egne af Landet følges forskellige Principer, da forekommer dette mig atter kun at være et Fortrin, thi det er ganske vist, at Forholdene i Landet ere i den Henseende meget forskellige, og det, at behandle det forskellige paa en eensartet Maade, er netop en Ulykke. Det er altsaa meget hensigtsmæssigt, baade at de forskellige Principer kunne komme til Prøve, og at de forskellige Forhold i de forskellige Egne kunne ssee deres Ret.